

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXIV. évfolyam 5. szám

2020. május

*„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok
azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének
jó sáfárai.”*

1. Péter 4:10.

Egyházunk 2020. évi jeligéje:

*„Csendesedjetek el és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!”
Zsoltár 46:11*

Tervezett májusi programjaink:

Amíg a vírusfertőzés veszélye fennáll

Az összejöveteleink mind az imateremben, mind házaknál szünetelnek.

Istentiszteleteinket vasárnap délelőtt 10 órától online tartjuk, megtekinthetők az orlang.hu/metodista linken. Itt vissza is nézhetők.

Hétfőnként 17 órakor imakört tartunk a Zoom-on ezzel a linkkel: <https://zoom.us/j/584954792?status=success> és ezzel az azonosítóval: **584-954-792**

Csütörtökönként 17 órakor Biblia- és imaórát tartunk ezzel a linkkel: <https://uso4web.zoom.us/j/263185066> és ezzel az azonosítóval: **263 185 066**

Ha a vírusfertőzés veszélye elmúlt

3-án, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai istentisztelet: A Szentlélek eljövetelének ígérete: Ján 14,15-29**

10-én, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Énekelj az Úrnak! 2 Krón 5,1-14**

17-én, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Krisztusban élj! (Kol 2,6-7)**

24-én, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Honnan jön a megbocsátás? (130. zsoltár)**

30-án, szombaton **Hajléktalan szolgálat**

31-én, **Pünkösöd vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Amit csak Isten Lelke tud elvégezni (Zak 4,6b)**

Rendszeres programjaink:

Amennyiben a koronavírus járvány ezt lehetővé teszi:

Szerdán 17 órától **Drávaszabolcson Bibliakör** van a Faluházban (Köztársaság tér 2/b.)

Csütörtökön 17 órakor **házcsoport** van Pécssett (változó helyszínnel)
Pénteken 17 óra **bibliaórát** tartunk Hidason

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett,
15⁰⁰ órakor Hidason

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az evangélikus imaházban.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Média program

Május 15-én pénteken Metodista félóra műsor lesz a Kossuth rádióban
13 óra 30 perckor.

Születésnaposoknak

„Amit tervezett velem, az mind javamra van.

*Hitemmel Őbelé kapaszkodom,
és várom áldásait.*

*Mert mindaz jó, amit Ő tesz,
és akit Ő irgalmasan megtart,
az mindenhol biztonságban van.”*

Ph. Spitta

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Információ 1+1% -kal kapcsolatban

Köszönetet szeretnénk mondani az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért.

Tájékoztatóul:

- az egyházunk részére 1959 fő ajánlotta fel a jövedelme 1%-át, mely 11.384.378,-Ft-ot jelentett.
- a Márta-Mária idősek otthona részére 101 fő felajánlásából 532.846,-Ft szja 1%-ot kapott az alapítvány.

Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra!
Mindenkinek köszönjük!

Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel! Azok is nyilatkozhatnak erről, akiknek **nincs adóköteles jövedelmük**, mert az összeg szétosztásakor a felajánlók létszámát is figyelembe veszik.

Magyarországi Metodista Egyház technikai száma: 0073

Az egyházunk öregek otthonát támogató

Márta-Mária Alapítvány adószáma: 19231945-1-17

Pünkösöd fényében

Pünkösöd... Fényedben élek,
teremtő égi Lélek,
erőd gerjeszti lelkem,
Felfogni szent csodádat
nem tudhatom, de áldlak
megújult életemmel.

Az Ige, mint zsarátnok,
hűlő szívemben lángot
lobbantott, hála érte!
Követségében járok,
ahogy a tanítványok,
rajtam a Krisztus vére!

Dicsőítsd Őt ma bennem,
Ki nem vetett el engem,
illesse hála, hála,
Ki, érte mit se várván
megváltott vére árán
Istennek és Atyának.

FÜLE LAJOS

*Ha engeded, hogy életed hajóját a Szentlélek lendítse előre,
akkor megtapasztalhatod, mit jelent a szeretet sodrában élni.*

SIMON ANDRÁS

Pünkösdi gondolatok

Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”

(Római levél 8,38-39)

Isten irántunk megmutakozó szeretete feltétel nélküli, megelőlegezett szeretet. Ő már akkor szeretett, amikor még a világon sem voltunk, sőt meg sem fogantunk az anyaméhben. De már akkor is ott voltunk az ő teremtoői és megváltó tervében. Teremtmény számára ez felfoghatatlan, mert hogyan szerethetnénk valakit, akit nem ismerünk, sőt kívül van a tér és idő lényünket behatároló korlátain? Isten viszont Jézus Krisztus által megnyitotta az eget, és ezzel szétfeszítette, megsemmisítette ezeket a korlátokat, hogy a világ semmilyen külső tényezője ne szakíthasson el minket az ő szeretetétől. Arra csak magát az embert „tette képessé”, hogy kilépjen szeretetének fénysugarából. Isten szeretetétől tehát csak mi magunk választhatjuk el saját magunkat. Ezért amíg tart az ő kegyelmének ideje, éljünk úgy, hogy ne távolodjunk el az isteni szeretet biztonságot nyújtó hatókörétől.

Mennybemenetele óta Krisztus már nincs a földön, de a harmadik isteni személy, a Szentlélek által továbbra is jelen van a világban. A Lélek kiáradása nyomán, az első pünkösdkor történt csoda révén jött létre az ő Anyaszentegyháza, amely lényegében szeretetének és gondviselésének megnyilvánulási helye, és ugyanakkor a Szentlélek munkálkodásának színtere. A Lélek munkálja ugyanis az emberben azt a hitet, amellyel Krisztus magához kapcsol, hogy „haszonélvezői” lehessünk az ő szeretetének. Pünkösöd nélkül lényegében értelmét veszti a karácsony, a nagypéntek és a húsvét is, mert csak a Szentlélek tudja megadni minden ember számára azt a hitbizonyosságot, hogy a születés, a megfeszítés és a feltámadás az az Isten irántunk tanúsított, szeretetéből bekövetkezett eseménysorozat, amely kizárólag az emberért történt.

Imádság: Istenünk, szeretetnek és kegyelemnek Atyja! Hálát adunk neked teremtésünk és megváltásunk csodájáért. Mert hálával tölti el szívünket az a biztos tudat, hogy a te szereteted gazdag forrásából nap mint nap meríthetünk, hogy ez a mennyei fénysugár beragyogja életünket. Kérünk, segíts minket, hogy életünk minden percében ez a világosság

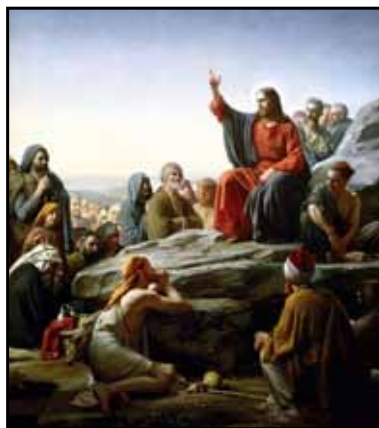
vezessen, és ne térjünk le az általad kijelölt utunkról, hanem mindenben, amit cselekszünk, ezt a tőled kapott szeretetet árásszuk szét a világban. Add a te Lelkedet áldott ajándékképpen, hogy bennünk elvégzett munkája nyomán általunk is minél többen felismerhessék a te Jézus Krisztusban megjelent szeretetedet. Ámen.

[HTTPS://ERDELYINAPLO.RO/CSENDES-ORA/
PUNKOSDI-GONDOLATOK#](https://ERDELYINAPLO.RO/CSENDES-ORA/PUNKOSDI-GONDOLATOK#)

A hegyi beszéd nyolc boldogmondása (Üdvigérete)

Első pillantásra látható, hogy az a kérdés, mely szerint „Hogy találok meg életem boldogságát?” nem volt Jézus igehirdetésének és munkálkodásának témája. Neki Isten és az Ő uralkodása volt fontos. Csak ott, ahol Isten igazsága jut érvényre, tudja az ember is elérni élete valódi célját, a Vele való közösség által. Jézus abban látta a beteljesedett élethez vezető utat, hogy nem dőlünk be a gyors boldogulásra vonatkozó felszínes csábításnak, hanem ehelyett figyelünk Isten megtérésre szóló hívására, és bízunk az Ő erejében és segítségében. Ezt az utat akarta Jézus a szavaival és tetteivel, az emberekért élt életével és halálával megmutatni, és azt szabaddá tenni számunkra.

Az evangéliumokban ezért újra és újra megtalálhatóak Jézus olyan szavai, amelyek boldogmondások formájában fogalmazódtak meg. Jézus láthatóan szívesen alkalmazta ezt a kifejezőmódot, hogy megmondja az embereknek: kinek ígéri meg Isten az élete boldogságát a Vele való közösség által. A Lukács evangéliumában Jézus első beszédeinek egyike, az ún. mezei beszéd négy boldogmondással kezdődik (Lukács 6:20-23). Máté evangélista a hegyi beszéd elejére nyolc boldogmondást tartalmazó szakaszt helyez, amelyek nagyon gondosan össze vannak hangolva egymással (5:3-10). Azokat még egy boldogmondás követi, amely kicsit másként van megfogalmazva. Benne nem hangzik el új

gondolat, hanem a nyolcadik boldogmondást alkalmazza a férfi és női tanítványokra.

A hegyi beszéd az első aközül az öt nagy beszéd közül, amelyekben Máté összefoglalja Jézus igehirdetéseit. Emiatt az evangélista számára mintegy a programbeszéd szerepét tölti be. Ezért nagyon fontos, hogy boldogmondásokkal kezdődjön. Az elején egy biztatás, ígéret áll. Jézus boldognak mond embereket. És ezek nem a gazdagok és szépek, nem a sikeresek, nem a szerencsefiak, akiket boldognak mond. Egészen más ismertető jegyeket felmutató emberek, akikről elmondja, hogy Isten közel van hozzájuk, és közösségébe fogadja őket. Olvassuk el, hogy mit mond egy újabb fordítás szerint:

3. Boldogok a lelki szegények,
mert övék a mennyek országa.
4. Boldogok, akik sírnak,
mert ők megvigasztaltatnak.
5. Boldogok a szelídek,
mert ők öröklik a földet.
6. Boldogok, akik éheznek és szomjúhoznak az igazságra,
mert ők megelégtetnek.
7. Boldogok az irgalmasak,
mert ők irgalmasságot nyernek.
8. Boldogok a tiszta szívűek,
mert ők meglátják az Istent.
9. Boldogok, akik békét teremtenek,
mert ők Isten fiainak (és leányának) neveztetnek.
10. Boldogok, akiket az igazságért üldöznek,
mert övék a mennyek országa.

Az első szó *boldog*-nak fordítása szokatlan, még talán provokatív is. Nem csak a Luther-Biblia (németben), hanem még az egységes fordítású és a Zürchen-Biebel *üdvözült*-et (németben *selig*) használnak, amely szó kétségtelenül kegyesebben hangzik. Az Elberfelder Übersetzung (Elberfeldi Fordítás) és a Basis Biebel az *üdvözülten boldog* (*glücklich*) szót használják, ez a megoldás kompromisszumnak tűnik, azonban eléggé emocionális kicsengése van. A Neue Genfer Übersetzung (az Új Gnefi Fordítás) azt írja, hogy boldognak mondandó az..., ez egy olyan megfogalmazás, ami világossá teszi azt, hogy nem annyira az érdekeltek boldogságérzéseiről van szó, hanem arról, amit Isten Jézus Krisztus által

mond az életükről. A Gute Nachricht Bibel azáltal kerüli meg a problémát, hogy szabad fordításban mondja: *Örülhetnek azok...*

Sok minden szól azonban amellet, hogy a *boldog* szót válasszuk, mert ez felel meg legjobban az alapszövegnek, és valamit megvilágít abból az üdvös provokációból, amely abban áll, hogy Jézus a szegényeket, vagy a szomorú szívűeket nevezi boldognak. Az, hogy ez nagyon tudatosan történik, a boldogmondások különlegességét juttatja kifejezésre. Mindnyájuk mellett indoklás található; mindegyiket egy *mert* kezdetű mondat követi. Erre szükség van. Mivel az minden további nélkül belátható, hogy valakit boldognak neveznek, akinek értelmes felesége, vagy hű barátja van, meg kell azonban indokolni, hogy miért lehet boldognak nevezni azokat az embereket, akik szegények, vagy akiket üldöznek. Bizonyára az sem véletlen, hogy éppen az első és az utolsó boldogmondáshoz kapcsolódik ugyanaz az indoklás: *mert övék a mennyek országa*. Ez a boldogmondások alapvető kijelentéseit érinti, amelyek meghatározzák azt, hogy ki van Istennel való közösségre rendeltetve.

Az is nyilvánvaló, hogy Máté nyolc boldogmondását két csoportba foglalták össze. Az első csoport, a benne foglalt első négy boldogmondással olyan helyzeteket és életirányultságokat ír le, amelyekben emberek teljesen Istenhez igazodnak, és ezáltal boldogítóan tapasztalják meg közelségét; a második csoport, az ötödiktől a nyolcadikig tartó boldogmondás, olyan magatartásról beszél, amely aktívan cselekedve, vagy türelmesen elszenvedve is felel meg ennek az Istenhez való igazodásnak, és Isten munkája előtt most és a jövőben is nyitva áll. Itt is feltűnik, hogy mindkét csoport utolsó boldogmondásában, az *igazság* mint kulcsszó döntő szerepet játszik. A Máté evangéliumában ez a fogalom éppen azt írja le, amit egy Isten előtti sikeres élet jelent.

Ezek a megfigyelések fontos utalást jelentenek a boldogmondások jelentőségére a hegyi beszéden belül. Mindegyiknek meg van a saját súlya, és Jézus igehirdetésének fontos aspektusát írja le. Ugyanakkor azonban mint csoport egy teljességet képeznek, összefoglalását annak, ami Jézus számára a valódi boldogsághoz vezető utat jelentette.

DR. WALTER KLAIBER: ÚTMUTATÓ A BOLDOGSÁGHOZ
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Istenünk

Annyi okunk volna
a csüggedésre,
a szorongásra,
magunkba zárkózásra,
annyi okunk volna a félelemre.
De Jézus minket is megszólít:
Ne féljetek!
Adj nekünk, Istenünk,
nyitott szívet,
készséges, hívő értelmet,
befogadni kész
tiszta emberséget.
Add, hogy félrevezető emberi szándékok
ne zavarhassanak meg minket.
Add, hogy e világ zűrzavarában
Téged hirdethessünk
az aggódóknak,
Téged, aki ma is
megszólítasz minket:
Ne féljetek!

KORZENSZKY RICHÁRD

Venter Kati nénitől búcsúzunk

Györkönyben 2020. február 24-én kísértük utolsó útjára kedves testvérünket, Venter Ferencnét, sokunk kedves Kati nénijét (született Koch Katalin, Györkönyben 1923. július 18-án, elhunyt 2020. február 15-én a németországi Herrenbergban)

A mindig mosolygó, kedves testvérünk eltávoztával a Magyarországi Metodista Egyház györkönyi és pécsi gyülekezetének alkalmain ismét hiányozni fog egy értékes, kipróbált, hűséges testvér. Reméljük azonban, hogy az Úrnál, az Őt dicsőítő közösségben is ismét egy helyen leszünk vele. Ő volt egyike azon keveseknek, akik még személyesen részesei voltak egyházunk dél-dunántúli missziója kezdeti időszakának. (Szerencsésnek érzem magam, hogy egyik látogatása alkalmából, amikor hasonló korú édesanyámat Mónikával együtt meglátogatták, hallgathattam erről élvez-

zetes beszámolóját.) Isten adjon békés nyugalmat elhunyt testvérünknek és vigasztalást szeretteinek! Az alábbiakban gyermekei (Mónika, Erzsébet, Róbert) visszaemlékezéseit szeretnénk közre adni.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Az emlékezés írása előtt, kezembe vettem édesanyám Bibliáját, melynek fedőlapján a következő idézetet találtam.

„Amikor a legrosszabb történik, a legjobb még előttünk áll. Minden élményt, amit Isten ad nekünk, minden ember, akit életünkbe küld, tökéletes felkészítés a jövőre, amit egyedül Ő láthat.” Ahogy végiglapoztam Bibliáját, és a számára fontos ígéret végigolvastam, megerősített abban, amit egyébként is tudtam, hogy egész élete minden nyomorúság, nehéz küzdelem ellenére hittel és bizalommal eltöltött ima volt. A maga csendes, alázatos módján „nagyasszony” volt.

Anyu a mindennapokban élte meg hitét. Ha valakinek segítségre volt szüksége, - bármilyen jellegű is volt: étel, szállás, imakérés stb.-, szívesen jöttek hozzá.

Megemlékezésemet anyura 1961-ben kezdem, amikortól két évig deréktól lefelé bénán feküdt az ágyban. Robi akkor két éves, Csaba három, én pedig kilenc voltam. Apu a fél karjával az ellátásban és háztartásban nem sokat tudott segíteni. Így rám maradt a család ellátása és anyu ápolása, gondozása. Természetesen e mellett iskolába jártam. A főzés anyu szóbeli irányításával történt.

Mindez mély nyomot hagyott bennem, és meghatározta további életemet. Egy konkrét esetet meg is említenék. A sok dolog miatt egyszer nem vasaltam ki öcsém ingeit, és úgy mentünk istentiszteletre. Ott ezért nagyon elszégyelltem magam. Az istentisztelet utáni gyermekórán a „Jézus szól, világíts szép ékesen...” dalt énekeltük, azóta is próbálok kicsiny körben világítani (hol több, hol kevesebb sikerrel). Ez az ének abban is segített nekem, hogy mindent alaposan, rendesen és zúgolódás nélkül tudjak elvégezni.

Ez a két év alapján megváltoztatta kettőnk kapcsolatát. Több volt ez, mint anya gyermek viszony. Tudta, hogy mindig és bármilyen körülmények között számíthat rám. Ez elhunytáig így maradt.

Ennek az időszaknak második kihatása a pályaválasztásom volt, akkor határoztam el, hogy orvos leszek.

Mióta Németországban élek a teleket nálam tölti. 2018 óta gyengülő egészsége és kora miatt végleg nálam maradt. Intenzív, szép időt töltötünk együtt. (Erzsébet)

Anyuval közelebbi, intenzív kapcsolatba az utóbbi nyolc-tíz évben kerültem. Ez volt az az időszak, amikor már többször kellett orvosokhoz, hallásvizsgálatra stb. vinnem, ezért több időt töltött Pécssett. Volt alkalmunk beszélgetni, közösen főzni, együtt nevetni. Sok közös programban volt részünk. Természetesen együtt jártunk a gyülekezetbe. Nagyon szerette a szabadegyetemi előadásokat, az allianz és ökumenikus imaheteket. Élvezte az adventi és karácsonyi koncerteket. Igyekeztünk (Schauermannékkal együtt) megszervezni, hogy a metodista egyház talán legidősebb két tagja - anyu és Lizi néni - találkozhassanak, hiszen hittestvérek voltak, és szívesen nosztalgizáltak.

Ezek a beszélgetések számunkra is nagyon tanulságosak voltak, hiszen két élő „történelemkönyv” mesélt. Szívesen kísért el a házi csoport összejöveteleire, ahol egy kicsit közelebből is megismerhette a pécsi gyülekezet tagjait.

2017 óta egyre kevesebbet tartózkodott itthon (a fent már említett okok miatt), ezért ettől fogva többet jártam Németországba. Egyrészt, hogy vele lehessenek, másrészt, hogy hűgomat mentesítem az ápolási és gondozási feladatok alól. Nagyon hálás vagyok, hogy utolsó napjaiban velem, a betegágya mellett lehettem. Távozása előtti második napon volt még lehetősége arra, hogy kedvenc énekét meghallgathassa a házi csoporttól Pécsről telefonon, és örült annak is, hogy Zoli imádkozott érte. Ezekben a napokban már nagyon gyenge volt, és készülődött haza.

Egész életére jellemző volt, hogy zúgolódás nélkül, derűs bizalommal, Isten békéjével és akaratában megnyugodva élt.

Életének utolsó kilenc napja a kórházban hazavágyás volt égi otthonába. (Mónika)

„... megdicsőítetted a Te nevedet az ő életében.“

Megbújhat a fenti idézet mögött egy olyan ember, aki hittel és a saját hite által élte a megpróbáltatásokkal teli életét? Méltóan.

„Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy szabadítson meg ettől a „tövis-től”. Ő azonban ezt válaszolta: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy a Krisztus ereje lakozzék bennem. Ezért a Krisztusért örömmel telik erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözöttségekben és szorongatásokban; mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.” (II. Kor.12:8-10)

A gyülekezet által Venter Kati néniként ismert édesanyánk temetésén Gyurkó Donát ezt az igehelyet választotta. És hozzáfűzte: „Kati néni sokat mesélt arról, hogyan tapasztalta az életében ezeket a tüskéket, és ezeken keresztül Isten áldását.“

Biztosak lehetünk benne, Istenhez való kapcsolata segítette abban, hogy a megpróbáltatásokkal teli életét is megelégedéssel tudta élni. Isten mindig vele volt, és megadta neki a szükséges támaszt. „Mindenre van erőm Krisztusban, aki megerősít engem“ (Pál levele a Filippiekhez 4:13). Lehet, hogy neki is példát kellett adnia, hiszen Isten a hívőkről sem veszi le a test terheit.

Melyek voltak ezek a körülmények, megpróbáltatások édesanyánk életében? Betegségek, házassági nehézségek, fia elvesztését...

2016-ban meghalt Csaba testvérünk, édesanyánknak tehát az egyik fiát is el kellett temetnie.

Édesanyánk ezt Istennel rendezte el, és az én meglátásom szerint minden észrevehető külső zaklatottság nélkül viselte el Csaba halálát.

„Uram, te vagy osztályrészem és poharam, te tartod kezekben sorsomat“ (16. Zsoltár 5). „Az ő kezében van minden élőnek a léte és a minden emberi testnek adott lélek“ (Jób 12:10). Ha magadhoz szólítod őt, „legyen meg a Te akaratom!“ (Máté 6,10) – mondta el egy beszélgetés során, hogy a legnehezebb az volt, hogy ki tudja mondani „legyen meg a te akaratom”. Nem a miért fogalmazódott meg benne. (Megjegyzés Mónikától)

Sokat imádkozott gyermekeiért és családjáért. (Róbert)

Venter Ferencné, Kati néni, élt 96 évet.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a gyülekezetnek az édesanyánkról szóló megemlékezést. Szintén köszönettel tartozom ilyen formában is a temetésen közreműködött valamennyi lelkésznek: Kurdi Zoltánnak,

Kovács Zoltánnak, Sztupkai Mihálynak, Gyurkó Donátnak és a Gyurkó Józsefnek a nagyon szép temetést.

VENTER MÓNIKA, ERZSÉBET ÉS RÓBERT

*A megpróbáltatás nem más,
mint álcázott áldás*

JOHN WESLEY

Legyünk éberek

*„Akkor ne is aludjunk, mint a többiek, hanem
legyünk éberek és józanok!” (1Tesz 5,6)*

Mikor hajlamos a hívő ember leginkább „elaludni”? Amikor minden körülményünk jó. Ilyenkor talán ezt mondjuk: „Én lelkem, sok javad van sok évre félretéve, pihenj, egyél, igyál, vigadozzál!” (Lk 12,19)

Mondjátok meg őszintén, hogy amikor bajban voltatok, és óráról órára Isten gondviselésére kellett hagyatkoznotok, amikor a nyomorúság a kegyelem Urához kényszerített benneteket, nem akkor voltatok a legéberebbek?

Az a molnár, akinek a malmában a folyó állandóan forgatja a kereket, lefekszik aludni, míg az, aki a szélről függ, amely hol erősen, hol gyengén fúj, nem alhat, nehogy az erős szél kárt tegyen a vitorláiban, vagy leálljanak a kerekek, ha nincs elég szél. Kevés ember alszik, ha vihar van, viszont annál többen alszanak, ha nyugodt az éjszaka.

Egy másik veszélyes időszak, amikor szellemileg nagyon jól állunk. Bunyannak: „A zarándok útja” c. könyvében soha nem olvassuk, hogy Keresztyén aludt volna ott, ahol oroszánoktól kellett tartania; soha nem aludt, amikor a Halál Árnyéka Völgyében, vagy a Kétségbeesés óriás várában járt, vagy amikor Apollionnal küzdött. De amikor az Akadály dombját mászta meg, és félúton egy kellemes lugashoz érkezett, ott megpihent, levetette a cipőjét, megmasszírozta fáradt lábát, és alvás közben az irattekercs kiesett a kezéből. Ezért mondta egy régi szerző: „Az ordító oroszánt jobban szeretem, mint az alvót.” A kísértés egyáltalán nem olyan rossz, mint amikor semmiféle kísértés nem ér bennünket. A megszorodott lélek nem alszik, csak a magát biztonságban tudó van abban a veszélyben, hogy elaludjon. Legyél azért nagyon óvatos, amikor tele vagy örömmel!

A tanítványok aludni vágytak, miután a hegyen meglátták Krisztus dicsőségét. A boldog állapot, örvendező testvérem, gyakran veszélyes, mert ilyenkor könnyen merülhatsz mély álomba.

C. H. SPURGEON

Egy barátságos válasz

„A higgadt válasz elhárítja az indulatot, de a bántó beszéd haragot támaszt.” (Példabeszédek 15,1)

Waterbeach városkában élt egy asszony, aki mindig mindenkit kritizált. Mindenkiről csak rosszat mondott. Spurgeon figyelemztették az emberek, hogy legyen óvatos vele. Az asszony nem volt keresztyén, templomba sem járt, de Spurgeon tudta, hogy ezen a kis településen egyszer biztosan találkozni fognak. Ezért már előre kigondolta, hogy fog vele beszélni.

Aztán egyik reggel Spurgeon az asszony háza előtt ment el, aki éppen a kapuban állt. Ránézett Spurgeonre, és felismerte. Elkezdte kritizálni, és csúnya dolgokat kiabált rá. Vajon Spurgeon védekezett, vagy hasonlóan durva szavakat mondott neki? Nem! Most jött el az ideje, hogy tervét valóra váltsa. Egyszerűen rámosolygott a szidalmazóra, és így szólt hozzá: „Köszönöm, jól vagyok, remélem, ön is hasonlóképpen.”

Ez újabb dührohamot váltott ki az asszonyból. Ekkor Spurgeon még mindig mosolyogva így folytatta: „Igen, valóban úgy néz ki, hogy esni fog. Jobb is, ha sietek.”

Ekkor az asszony felkiáltott: „Ó, hát ez az ember süket, mint a föld, semmi értelme ezzel veszekedni! Áldja meg az Isten az ilyen embert!”

A fenti igeversekre kell emlékeznünk, ha valaki rosszat mond rólunk. Válaszolhatnánk ugyanolyan indulattal, de abból csak még nagyobb veszekedés lenne. Jobb, ha barátságosan válaszolunk, akkor talán rájön a másik személy, hogy milyen illetlenül viselkedett.

MARK ROBERTS WWW.DAYONE.CO.UK

***A rágalomra adandó legjobb válasz
a jó cselekedetekben való fokozott buzgóság.***

C. H. SPURGEON

Megbocsátok

De sok bánat szűnne meg és de sok átok,
ha azt a szót hallanám, hogy
megbocsátok.

Megállna a síró szemek könnye, patakja,
ha mindenki tiszta szívből megbocsátana.
Ez a világ nagyon beteg, sírva kiált,
pedig tudós, nagy emberek gyógyítgatják...
De hiába, nem szűnnek a sóhajtások,
mert nem hallom ezt a szót, hogy
megbocsátok.

Nemzetek zúgnak, itt-ott ki is törnek,
vért adnak inni ezen szomjas földnek.
Mért vannak a szántóföldön szétszórt sírok?
Ott sem hallom ezt a szót, hogy
megbocsátok.

Nagy emberek bíznak szebb és jobb jövőben,
szebb gondolat él az emberek szívében.
Most lássuk csak, mit hoztak az új századok?
Most sem hallom ezt a szót, hogy
megbocsátok.

Vészmadarak röpködnek a levegőben,
tüzet szórnak zöld mezőre, legelőre...
Íme rommá zúzottak a nagy városok,
ott sem hallom ezt a szót, hogy
megbocsátok.

Úgy vágyom e szó után, de mindhiába,
ellenség lett apa, fiú, anya, s lánya.
Mért megannyi házassági elválások,
ott sem hallom ezt a szót, hogy
megbocsátok.

Így kesergek, s feljutok a Golgotára,
rátekintek a középső keresztfára.
Ki rajta függ, azt üzeni tihozzátok,
jöjjetek mind énhozzám, én
megbocsátok.

Örömben átölelem a keresztfát,
megismerem rajta az Isten Szent Fiát.
Én Jézusom, ezen szóért hálát adok,
most már én is mindenkinek
megbocsátok!

ISMERETLEN SZERZŐ, SZERBIA
VETÉS ÉS ARATÁS 49/I

A megbocsátás

Egy korábbi Hírlevelünkben a hitélet egyik fontos mozzanatával, a bűnvallással (gyónással) foglalkoztunk. Ebben a Hírlevélben egy másik alapvetően fontos kérdéshez, a megbocsátással kapcsolódóan szeretnénk egy-két gondolatot megfogalmazni. Ezt is a teljesség igénye nélkül, inkább a tovább gondolásra ösztönözve tesszük.

A megbocsátás egy olyan isteni parancs, amely nemcsak a hívő ember életének egyik sarkalatos kérdése, de nem kerülhető meg semmilyen emberi közösség esetében sem. Kezdve a házasársi, családi közösségtől a baráti kapcsolatokon át, a nemzetek, népek közötti tartós béke és harmonikus együttélés szintjéig.

Megfontolásaimat a Jézust követni akaró, keresztyén ember szempontjaira fogom elsősorban megfogalmazni. Mi keresztyének kiváltságos helyzetben vagyunk e téren is, az Úr Jézust nem ismerő, vagy őt elutasító embertársainkhoz képest.

Egyrészt van egyértelmű, kipróbált normarendszerünk: a Biblia Ó- és Újszövetsége.

Másrészt megingathatatlan, megkérdőjelezhetetlenül hiteles példaképeink vannak: az Úr Jézus és az őt hűségesen követő tanítványainak serege. Legelső helyen Mennyei Édesatyánk, aki annyira komolyan vette a megbocsátást, hogy egyetlen fiát adta, „*Mert úgy szerette Isten a világot,*

hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16)

Harmadrészt az Úr Jézus nem csak elvárja a megbocsátást, és tanít a megbocsátásról, nem csak példát mutat a megbocsátásra kereszthalála által, hanem erőt is ad a szívből jövő megbocsátáshoz a Szentlélek által.

Az Úr Jézus nagyon komolyan vette a megbocsátásra vonatkozó Atyai parancsot. Példázatokban beszél róla (az adós szolga példázata Máté 18:21-35), direkt felszólítások formájában oktatta tanítványait (szeressétek ellenségeiteket Máté 5:44), és a megbocsátás fontosságára utal az Úr imádsága is: „És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek” (Máté 6:12; Lukács 11:4).

Ha ebbe az utóbbi mondatba jól belegondolunk, be kell látnunk, hogy itt nagyon nagy dologról van szó: üdvösségünk, örök életünk kérdéséről. Ez így nekem kicsit ijesztően hangzik: felhatalmazzuk Istent, hogy úgy bocsássa meg a vétkeinket, ahogy mi is megbocsátunk másnak. Abban reménykedem, hogy Isten a végtelen kegyelme révén „jobban” megbocsát nekünk, mint ahogy mi erre képesek vagyunk embertársaink irányába.

Azonban ne feledjük, ez a mérce mindenkire érvényes. Sok egyéni, házastársi, családi, testvéri és közösségi nyomorúság adódik abból, ha engedetlenek vagyunk e paranccsal szemben. Nem egy esetben a megbocsátás elmulasztása olyan mértékben fokozza a gyűlöletet, hogy az gyilkossághoz is vezet. A megbocsátás isteni parancsa (mint minden isteni parancs) nem csak korlát, de lehetőség (evangélium) is.

Itt szeretném megjegyezni, hogy ez a parancs és ez az evangélium „nem valamiféle monopólium, amely kizárólag a keresztyéneké”. Mindenkire nézve igaz: „... a megbocsátás önmagában is képes megállítani a vádaskodás és a fájdalom körforgását, és megtörni a könnyörtelenség láncolatát. Az újszövetségi görög nyelvben a megbocsátás fogalmára használt leghétköznapibb szó azt jelenti: elengedni, elhajítani, kiszabadítani magunkat.”

„A neheztelés (resentment) szó az angol nyelvben kiválóan kifejezi, mi történik akkor, amikor a körforgást nem szakítja meg semmi. Ugyanis szó szerint azt jelenti: „újra érezni”. Amikor neheztelünk valakire, akkor a múltba kapaszkodunk..., leszedegetjük a frissen megszáradt vart, nehogy a seb begyógyuljon.” „Ha nem bocsátok meg, akkor a múlt foglya maradok, és a változás minden lehetőségétől elzárom magam. Így más – vagyis ellenségem (haragosom) kezébe helyezem életem irányítását, és tette következményeinek viselésére önmagamot kárhoztatom.”

„Nem csak azért kell megbocsátanunk tehát, hogy valamiféle magasabb rendű erkölcsi törvénynek engedelmessé váljunk – saját érdekünk is ezt diktálja.”

Egy másik író szerint „A megbocsátás elsősorban – és gyakran egyedül – annak jelent gyógyulást, aki megbocsát... Amikor őszintén megbocsátunk valakinek, akkor szabadon engedünk egy foglyot – csak ekkor értjük meg, hogy ez a fogoly mi vagyunk. A megbocsátás másik nagy hatása az lehet, hogy lazít a bűntudat szorításán a sérelem elkövetőjének lelkében.”

Az újabb kori kutatások egyértelműen kimutatták, hogy a magunkban hordott harag fizikális megbetegedéseket is okozhat az emberben.

Fentiek alapján azt gondolom belátható, hogy a megbocsátással kapcsolatos evangélium tényleg minden embernek szól.

Az alábbi gondolatokkal szeretném zárni ezt a kis eszmefuttatást:

Egyrészt a megbocsátás nem természetes emberi magatartás. Ezt kegyelmi ajándékként kapjuk. Kérnünk lehet, és kérnünk is kell ehhez az Úr segítségét.

Másrészt az Atya és az Úr Jézus példáját követve a megbocsátás nem igazságos mérlegelés, hanem ingyen kegyelem dolga. Az igazi megbocsátás az, amikor nem mérlegeljük a minket ért bántás és az elvárt jóvátétel egyensúlyát. Mienk a megbocsátás, elengedés, elfelejtés feladata, az Úré pedig az igazságtétel.

Harmadrészt a keresztyén embert a meg nem bocsátás alkalmatlanná teheti tanítványi élethivatása betöltésére, az evangéliumról szóló hiteles bizonyosságtételre.

Végezetül a meg nem bocsátás „látásunkat” is befolyásoló hatásáról szeretnék beszélni. A dédelgetett neheztelés, harag következtében elveszítjük tisztánlátásunkat. Felebarátunkat torznak és sötétnek fogjuk látni, kizárva magunkat az objektív képalkotás lehetőségétől.

Kívánom magamnak és minden kedves olvasónak is, hogy a megbocsátás területén is tudjunk élni Isten parancsának, Jézus tanításának, és a kereszten is gyakorolt megbocsátásának szellemében.

(Az idézett szövegek P. Yancey: Meghökkenítő kegyelem című könyvéből származnak.)

SCHAUERMANN M. HENRIK

Anyák napján

Nincs szebb a boldog asszony-arcnál,
Míg nézi gyermekét;
S ha rá ragyog a tiszta szempár,
Nem adná kincsekért...
Nincs jobb a hű édesanyánál!
Ha csendes, halk fohásza felszáll,
Kitárul akkor fönn az Ég,
S a Menny a Földdel összeér,
Az égi üdv a Földre ér.

Ma néktek szól a boldog ének,
Ti, drága, jó anyák!
Minden zengjük áldó Istenünknek
A hála himnuszát!
Szent béke, boldogság kíséren
Titeket itt e földi létben!
Megáldom lábatok nyomát...
Ma néktek nyílik a virág,
Ma rátok gondol a világ.

GERZSENYI SÁNDOR

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:
10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hangyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Köszöntjük az Édesanyákat

Hálásak vagyunk értük Istennek!

